

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Voornemen van sijn leven te betere[n]. Verweckinghe vanden wille. Vierde
deel der Meditatie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

Voornemen van sijn leven te beterē.
Verweckinghe vanden wille.

Vierde deel der Meditatie.

Hoe claerlyck can ick nu sien
de groothedyt van mijn on-
danckbaerhedyt ? Nae-de-mael
dat ick sonder twyffel ben dien
misdaedighen / die dooz de erf-
sonde de doodt schuldich was / en-
de gebangen onder de banden van-
den thorn Godts. Den eerlycken
Edelman heeft sonder twyffel
gheweest den Sone Godts / die
my dooz sijn goethedyt bemindt
heeft / ende compassie met my ghe-
hadt heeft / want in my niet weer-
digh en was om bemindt te we-
sen. Desen alder-edelsten Godde-
lycken persoon is dooz medelijden
aen Godt den Vader ghenade gaen
bidden om sijn slaeve ; sijn goedt /
sijn eere / sijn bloedt te bozgh gaen
stellen / wilde hy my het leven
schencken / belovende dat ick
deughtsamigh soude leven / ende
my soude wachten van alle boos-
hedyt ende doodt-sonde. Die goet-
hedyt

hepdt Godts / wiens nature ghe-
neghen is tot barmhertighepdt/
schenckt aen synen Sone het leven
van my / syn arme slaeve / op de
conditie van borgh-tochte / want
al is die opperste goethepdt ghe-
nadigh / soo is sy oock nochtans
rechtbeerdigh. Ick worde ver-
loft : van een kindt des dupbels
worde ick ghemaect / dooz de gra-
tie / een kindt Godts. Men houdt
my vooz de conditien van't ac-
coozdt ; ick acceptere die / ick on-
derteekene de selve / ende beloobe
in't Doopsel al dat t' onderhou-
den. Maer ick en ben soo haest
niet verlost / vergetende mijnen el-
lendigen voozgaenden staet / niet
achtende op die gramschap van
den Almoghenden Coninck / geen
werck makende vande liefde van
mijn goedertieren borghhe / noch
iet passende op al dat verlies / pij-
ne / schande / ja de de doodt die hy sal
moeten lyden indien ick mijne be-
lofte bzeke ; ick gae vyzmoedigh
uyt ghenoechte / ende ick bedrijve
die sonde / niet alleen een oft twee /
maer

vallende aende poorte. 12 stat. 193

maer tyiene ende tyiene / jaē hon-
dert. Ende dan ben sich verwon-
dert den rijcken Sone Godts in
sulck-een armoede te sien / den ghe-
sonden met sulcke wonden ghe-
quetst te aenschouwen / die schoon-
hepdt der hemelen soo ghedefigu-
reert te bemercken / die stercke mo-
ghenthepdt soo machteloos te sien
ligghen onder het Cruys. Verē
languores meos ipse tulit. Inder
waerhepdt hy heeft wel mijn boos-
heden ghedraghen / ende dier be-
taelt. Want ick niet van sinnen /
ende van alle menschelijck gheboe-
len berooft / soude ick niet meer
ende swaerder gheacht hebben de
sonde te doen / die den Sone Godts
soo dier comt te staen ? Dat ic
niet harder en waere dan eenen
steen / niet ondanchbaerigher dan
een wilt dier / soude ick niet an-
ders sulck-een onbegrijpelijck
weldaet achten ? soude ick niet an-
ders mijn leven schicken ? soude
ick niet anders soecktn hem te be-
lieben ? sijnen wille in als te bol-
brenghen ? ja ick boozwaer. Maer

I

waer

waer naer verheyde ick? Indien
 ick van daeghe niet en beginne
 eens oprechtelijck hem te dienen/
 wat weet ick oft hy my moeghen
 den tijt sal gheben; Hebbe ick niet
 langhe jaren ghenoech uytghestele
 my t'eenemael tot synen dienst te
 gaen begheben? Wil ick noch lan-
 der alle sijne inspraecken versma-
 den? Wil ick noch verwachten dat
 den Apostel seght/ Heb. 6. dat den
 acker die dickmael den reghen op
 hem comende drinct sonder vruch-
 ten voort te brenghen/ seer haest
 van Godt vermaledijdt sal wor-
 den? Hoe menichmael hebby den
 dautw synder gratien ende verma-
 ningen/ en sabonts/ en smorgens/
 en snachtes / en in den middagh
 ghevoelt/ ende nochtans weder-
 staen? Het sal eens die laetste zijn/
 ende die niet de reste niet waer-
 ghenomen/ adieu voer al/ inder
 eeuwighheydt verlozen.

Ach / mijn ziele/ wilt u daer af
 wachten? Puer-wijlen dat den
 dagh der ghenaden is noch claer
 schijnende/ eer hy ten abont comt/

gaet valt uwen alder-minnelyck-
 sten bozghē te voete / die u daer al
 ligghende onder sijn Crups is
 verwachtende: doet hem het be-
 clach upt den gront uwos herten
 van het onghenadigh lijden dat
 ghy hem hebt aenghedaen. Seght
 hem u schuldt / bidt hem vergiffe-
 nisse/ende naedemael dat hy geenen
 anderen troost en kan ontfanghen/
 dan dien van u liefde (want de
 doodt moet hy gaen sterben / om
 dat hy booz u bozghē heeft ghe-
 bleben) ten minsten gheeft hem
 dien troost; ende vertelt hem in't
 langhe hoe ghy u leven van desen
 ooghenblich af sult gaen beteren/
 hoe vperighlijck dat ghy hem sult
 gaen dienen / ende hoe ghetrouwe
 lijck ghy hem sult gaen bemin-
 nen / ende daer naer doet u beste
 om u booznemen vastelijck altoos
 te onderhouden.